

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ז בְּסֵלֵל (ב' חֲנוּכָה)

סֵדֶר לְקוּטֵי מִזְוֵה רִנִּית הַיּוֹמִי:

וְזֶה עֵקֶר הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, הֵינּוּ עַל יְדֵי תִקּוּן הַבְּרִית, עַל־יְדֵי־זֶה עֵקֶר הַתְּקַרְבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת י"ט): "וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי". 'נְשָׂרָא' זֶה תִקּוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "וַיִּגַּד לְכֶם אֶת בְּרִיתוֹ" כַּנ"ל, הֵינּוּ תִקּוּן הַבְּרִית. עַל־יְדֵי־זֶה דִיקָא, "וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי" — שְׁנֵתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. כִּי עֵקֶר הַתְּקַרְבוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ, הוּא עַל־יְדֵי תִקּוּן הַבְּרִית כַּנ"ל:

הַוְּבִזָּה תְּלוּי פִּרְנָסָה בְּלֵי טַרְחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת (שָׁם ט"ז): "לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם". הֵינּוּ עַל־יְדֵי תִקּוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא תִקּוּן הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ל): "דִּרְךְ הַנְּשֵׂר בַשָּׁמַיִם". וְזֶה (בַּמִּדְבָּר י"א): "וְהִמָּן כִּזְרַע גֵּד הוּא" — 'זְרַע גֵּד', דָּא טַפָּה חוֹרְתָא (תְּקוּנֵי תִקּוּן כ"א נ"ב), הֵינּוּ בְּחִינַת: 'וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן' שֶׁזֶה בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית, שְׁבִזָּה תְּלוּי פִּרְנָסָה בְּלֵי טַרְחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מֶן, בְּחִינַת: 'לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם' כַּנ"ל. כִּי פִּרְנָסָה שֶׁהוּא בְּטַרְחָא וּבְכִבְדוֹת, הוּא מִחֲמַת שְׁלֵא תִקֵּן תִּקּוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא תִקּוּן הַבְּרִית. כִּי מֵאֵן דִּזְרַק פְּרוּרִין דִּנְהִמָּא עֲנִיּוֹת רַדְּף אֲבַתְרָה, כָּל שְׁכֵן מֵאֵן דִּזְרַק פְּרוּרִין דִּמְחָא (זֶהר פִּינְחָם רמ"ד.):

וְזֶה (וַיִּקְרָא י"ט) "לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם" — הֵינּוּ עַל יְדֵי הַדְּמִים, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְשִׁכְיִנָּה בְּחִינַת דָּם נִדָּה, בְּבַחֲיִנַת עִיר הַדְּמִים, בְּבַחֲיִנַת: 'מִדּוּעַ אָדָם לְלִבּוֹשֶׁךְ', בְּבַחֲיִנַת 'שְׁנַמְצָא רַבָּב עַל בְּגָדָיו', הֵינּוּ עַל־יְדֵי פְּגָם הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּגָם כְּלָלִיּוֹת הַגִּידִין, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת פְּגָם הַבְּגָדִים כַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה: לֹא תֹאכְלוּ —

הֵינּוּ פִּרְנָסָה בְּטֶרֶחַ. וְזֶה: לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תִעֲזֹנְנוּ - שֶׁהֵם
 גּוֹרְמִים בְּחֵינֵת נְחָשׁ מִשִּׁידָ לָהּ לְגַבְהָ, וְגוֹרְמִים שְׁלִיטַת
 הַשְּׂפָחָה בִּישָׂא, שֶׁהִיא עֵת רָעָה. וְזֶה: לֹא תִנְחָשׁוּ, שְׁלֹא לְגָרֶם,
 חֵם וְשָׁלוֹם, נְחָשׁ מִשִּׁידָ לָהּ לְגַבְהָ וְכוּ' כַּנ"ל. וְלֹא תִעֲזֹנְנוּ - שֶׁהוּא
 לְשׁוֹן עֵת וְעוֹנָה, הֵינּוּ שְׁלֹא לְגָרֶם, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁלִיטַת הָעֵת רָעָה
 שֶׁל הַכ"ח עֵתִים, וְכַנ"ל:

וְזֶה שֶׁבִקֵּשׁ יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית כ"ח): "וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ",
 כִּי זֶה תָּלוּי בְּזָה, כִּי פִּרְנָסָה תָּלוּי בְּבְחֵינֵת בְּגָדִים לְבָנִים.
 וְזֶה (יִשְׁעִיָּה כ"ג): "לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיק". וַיַּעֲקֹב שֶׁהִמְשִׁידָ
 לְבָנוֹנִית, בְּבְחֵינֵת (בְּרֵאשִׁית ל): "מִחֲשָׁף הַלְבָן", עַל־יְדֵי תִקּוּן הַכְּלָלִי,
 כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שָׁם מ"ט): "רֵאשִׁית אוֹנִי", נֶאמַר בּוֹ (שָׁם כ"ה): "יֹושֵׁב
 אֲהָלִים", הֵינּוּ בְּחֵינֵת שָׁמַיִם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ): "וַיִּמְתַּחֵם
 כְּאֲהֵל לְשָׁבֶת", הֵינּוּ בְּחֵינֵת: 'דָּרָךְ הַנְּשָׂר בְּשָׁמַיִם', בְּחֵינֵת 'זֹהַר
 הַרְקִיעַ', בְּחֵינֵת 'לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית', שְׁמֵלְבִין עוֹזְנוֹתִיהֶן, וְהַדְּמִים
 שֶׁל שָׁם"ה גִּידִין, בְּבְחֵינֵת (שָׁם א): "אִם יֵאָדִימוּ כִּתּוּלָע כִּצְמֹר יִהְיוּ":

וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא תִקַּן תִּקּוּן הַכְּלָלִי, וְהַשְׂכִּינָה הִיא בְּבְחֵינֵת:
 "מִדּוּעַ אָדָם לְלַבּוֹשֶׁךָ", בְּחֵינֵת דָם נְדָה, אֲזִי הַדְּבֹר
 אָסוּר. בְּבְחֵינֵת (תְּהִלִּים ל"ט): "נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה", שְׁמֵאלוֹ הַדְּמִים
 נִעְשֶׂה בְּבְחֵינֵת 'דוּמְיָה'. כִּי עִקַּר הַדְּבֹר תָּלוּי בְּתִקּוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא
 בְּחֵינֵת: "וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ" כַּנ"ל. וְזֶה בְּחֵינֵת: 'בְּתֵר דְּשִׁכִּיב
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר חַד לְחַבְרָה: אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת
 בְּשָׂרְךָ' (זֹהַר וַיִּקְרָא ע"ט. וְדַף ק"ה:), כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה קֹשֶׁת הַבְּרִית (עֵיִן
 ב"ר פ' ל"ה) בְּחֵינֵת: "וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ", הֵינּוּ כְּלָלוֹת הַגִּידִין.
 וְכִשְׂאִין תִּקּוּן הַכְּלָלִי, אֲזִי הַדְּבֹר אָסוּר, בְּבְחֵינֵת: 'נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה',
 בְּחֵינֵת: 'אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ' כַּנ"ל. וְכִי שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֲזִי כְּשֵׂאִין תִּקּוּן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲסִיד אָמַר מִזֶּה רִנַּת יִצְחָק לְ"עֵד לְעַמִּי מִקֻּוּהָ שֶׁדָּף לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכַל" –
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

הַכֶּלְלִי, הוּא עוֹבֵר עַל: "לֹא תִלְךָ רַכִּיל בְּעַמֶּךָ" (וַיִּקְרָא י"ט), וְהוּא "הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגִּלְהָ סוּד" (מִשְׁלֵי י"א). אֲבָל בְּיוֹמוֹי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָיָה אָמַר חֵד לְחִבְרָה: 'פֶּתַח פִּיךָ'. כִּי כְּשֵׁיט תִיקוּן הַכֶּלְלִי שֶׁהוּא קִשְׁתַּת הַבְּרִית, אֲזִי הַדְּבֹר מִתָּר. כִּי הַדְּמִים כָּבֵד נִתְתַקְּנוּ, בְּבַחֲיִנַת: 'דָּם נִעְכָּר וְנִעְשָׂה חֲלָב', בְּבַחֲיִנַת: 'בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים':

וְזֶה (תְּהִלִּים ל): "לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם", 'כְּבוֹד', זֶה בְּבַחֲיִנַת בְּגָדִים כַּנִּ"ל. שְׁנֵת לְבָנִין מְבַחֲיִנַת: 'מִדּוּעַ אָדָם לְלִבּוֹשֶׁךָ', מְבַחֲיִנַת 'דָּם נִדָּח'. וְאֲזִי: 'וְלֹא יִדָּם' – כִּי נִמְשָׁךְ לְבָנוּנִית בְּהַדְּמִים, מְבַחֲיִנַת: "וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן" כַּנִּ"ל. וְאֲזִי הַדְּבֹר מִתָּר, בְּבַחֲיִנַת: 'פֶּתַח פִּיךָ':

וְזֶה בְּבַחֲיִנַת חָלִי נוֹפֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, הֵינּוּ כְּשֶׁהַדְּמִים מִתְגַּבְּרִין וְהֵם מִתִּיזִין לְהַמְחֵה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִלְחָץ הַמַּחֲיִין. וְעַל־יְדֵי לְחִיצַת הַמַּחֲיִין, רוֹעֲשִׁין הָאֵיבָרִים. כִּי הַמַּחֲח הוּא שֶׁר צָבָא, וְכִשְׁהַשׁוֹנָא בָּא עַל הַשֶּׁר צָבָא, אֲזִי רוֹעֲשִׁים כָּל צְבָאֵיו, כִּי כָּל־תְּלוּוִיִּים בּוֹ. וְאֲזִי הַשְּׂכִינָה נוֹפֶלֶת, חַם וְשָׁלוֹם, בְּבַחֲיִנַת (עָמוֹס ט): "סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת". וְעַל־יְדֵי תִיקוּן הַכֶּלְלִי שְׁמַעוֹרֵר הַמַּחֲיִין כַּנִּ"ל, וּמְשִׁיךְ לְבָנוּנִית לְהַגִּידִין, בְּבַחֲיִנַת: 'בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים', אֲזִי נִתְרַפְּאֵת מִחֻלָּאת הַנְּפִילָה. וְאֲזִי: "נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף, קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" (שָׁם ה). וְאֲזִי הַדְּבֹר מִתָּר, בְּבַחֲיִנַת: 'פֶּתַח פִּיךָ':

וְזֶהוּ: "לֹא תִלְךָ רַכִּיל, וְלֹא תִעַמֵד עַל דָּם רַעֲךָ" – 'רַעֲךָ', הֵינּוּ הַמַּחֲיִין, שֶׁהֵם 'תִּרְיִן רַעֲיִן דְלָא מִתְפָּרְשִׁין' (זוֹהַר וַיִּקְרָא דָף ד:), כְּשֶׁהֵם אֵינָם עוֹמְדִים וְנִתְבַּטְּלִין מִלְּעֲשׂוֹת פְּעֻלָּתָם עַל־יְדֵי תְגַבְּרַת הַדְּמִים הַלּוֹחֲצִים אֶת הַמַּחֲיִין, עַל־יְדֵי־זֶה לֹא תִעֲבֹר עַל: "לֹא תִלְךָ רַכִּיל". כִּי אֲזִי הַדְּבֹר מִתָּר, בְּבַחֲיִנַת 'פֶּתַח פִּיךָ', בְּיוֹמוֹי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּ':

ח זָכָה בְּחֵינַת (חֲבִיקוּק ב): "וְאֵף כִּי הֵיִן בּוֹגֵד" – 'בוֹגֵד', הֵיִנוּ בְּחֵינַת גִּידִין הַנִּ"ל, שְׁעַל יָדוֹ 'הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֵּה סוּד', בְּבְחֵינַת: 'נִכְנָם יֵין – יֵצֵא סוּד' (סִנְהֵדְרִין ל"ח). כִּי הֵיִן הוּא בְּחֵינַת גִּידִין, הַתְּגַבְרוֹת הַדְּמִים. בְּבְחֵינַת (מִשְׁלֵי כ"ג): 'אַל תִּרְאֵ יֵין כִּי יִתְאַדָּם, שְׂאֲחֵרִיתוֹ דָּם (סִנְהֵדְרִין ע). וְעַל-שֵׁם-זֶה נִקְרָא "תִּירוּשׁ", וְלִמְדוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה, מִזֶּה (יוֹמָא ע"ו): 'זָכָה – נַעֲשֶׂה רֵאשׁ, לֹא זָכָה – נַעֲשֶׂה רָשׁ'. הֵיִנוּ כְּשֶׁלֹּא זָכָה, שְׂאֵינוּ מְזַכֵּךְ אֶת הַדְּמִים, עַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשֶׂה רָשׁ – שְׂאֵין לוֹ לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם כַּנִּ"ל. אֲבָל זָכָה – נַעֲשֶׂה רֵאשׁ, בְּבְחֵינַת מַחִין. הֵיִנוּ בְּחֵינַת הַמְּשַׁכֵּת הַלְּבָנוֹנִית מִן הַמַּחִין, בְּבְחֵינַת: 'וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן כַּנִּ"ל:

סדר קצור לקוטי מו'הר"ן הי"מ"י:

ו וְעַל-יַדֵּי תִקּוּן הַכְּלָלִי שֶׁהוּא תִקּוּן הַבְּרִית נִתְרוֹמָמִין הַמַּחִין. כִּי עַקֵר תִּקּוּן הַדַּעַת הוּא כְּפִי תִקּוּן הַבְּרִית וְעַקֵר הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבִּיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם הִיא עַל-יַדֵּי שְׁמִירַת הַבְּרִית וְתִקּוּנוֹ:

ז וּבְזֶה תְלוּיָה פִּרְנָסָה בְּלִי טֵרַח שְׁעַל-יַדֵּי תִקּוּן הַבְּרִית זֹכָה לְבְחֵינַת מִן בְּחֵינַת לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כִּי פִּרְנָסָה בְּטֵרַחָא וְכִבְדוֹת הִיא מַחֲמַת שְׁלֵא תִקֵן תִּקּוּן הַכְּלָלִי (עֵין זַחַר-הַקְּדוּשׁ חֵלֶק ג רמ"ד ע"א):

ח וְכָל זְמַן שְׁלֵא תִקֵן תִּקּוּן הַכְּלָלִי אֲזִי הַדְּבֹר אָסוּר בְּבְחֵינַת: "נִפְּאַלְמַתִּי דּוּמִיָּה" (תְּהֵלִים ל"ט ג), שְׁעַל-יַדֵּי-זֶה הַשְּׁכִינָה בְּבְחֵינַת דָּם נִדָּה חָם וְשָׁלוֹם שְׁמֵאלוֹ הַדְּמִים נַעֲשֶׂה בְּחֵינַת דּוּמִיָּה. כִּי עַקֵר הַדְּבֹר תְלוּי בְּתִקּוּן הַבְּרִית בְּבְחֵינַת: "וַיִּגֵד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ" (דְּבָרִים ד' יג), וְאִזֵּי אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר וּלְגַלּוֹת תּוֹרָה. וּמִי שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֲזִי הוּא עוֹבֵר עַל "לֹא תִלְךְ רָכִיל בְּעַמֶּךָ" (וַיִּקְרָא י"ט טז) שֶׁהוּא הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֵּה סוּד (מִשְׁלֵי י"א יג). אֲבָל עַל-יַדֵּי תִקּוּן הַכְּלָלִי הַדְּבֹר מִתָּר וִיכוֹלִין לְפַתַח פֶּה בַּדְּבֹרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה:

חֶסֶד וְחַיִּים מִלִּפְנֵי ה' וְלֹא יַעֲבֹר

חֶסֶד וְחַיִּים מִלִּפְנֵי ה' וְלֹא יַעֲבֹר
חֶסֶד וְחַיִּים מִלִּפְנֵי ה' וְלֹא יַעֲבֹר
חֶסֶד וְחַיִּים מִלִּפְנֵי ה' וְלֹא יַעֲבֹר
חֶסֶד וְחַיִּים מִלִּפְנֵי ה' וְלֹא יַעֲבֹר

ט ועל־ידי פגם הברית בא חלי נופל רחמנא לצלן ועל־ידי תקון הברית נתרפא מחולאת הנפילה:

י ובשאינ תקון הכללי בשלמות צריך להרחיק את עצמו משתית היין כי על־ידי־זה באים כל העברות חס ושלום. גם מזיק לפרנסה ונעשה רש, אבל מי שזוכה לתקון הכללי אזי אדרבה מרים את המחין על־ידי שתיתו ומתקן תקון הכללי ביותר:

יא ומי שאינו עושה משא ומתן באמונה והוא משקע בתאות ממון וגוזל את חברו אזי הוא מעורר וגורם חס ושלום, דם נדה להשכינה בבחינת פגם הברית ואין לו פרנסה חס ושלום:

יב וזה עקר תקון של המשא ומתן שיכון בכל הלוך והלוך ובכל דבור ודבור שהוא הולך ומדבר בשעת המשא ומתן, שכונתו הוא כדי שירויה כדי שיתן צדקה וזה בחינת תקון הכללי של המשא ומתן. כי הצדקה היא בחינת כלליות הגידין בבחינת: "זרעו לכם לצדקה" (הושע י"ב) בבחינת זרע גד הוא טפה חורףא (תקונים נ"ב ע"ב) בבחינת תקון הברית כי על־ידי צדקה נתרוםמין המחין ויש לו פרנסה:

סדר חיי מותרין הימני:

קסה (טו) העתקה אות באות מאגרת כתיבת יד רבנו זכרוננו לברכה בעצמו שכתב לאחיו מורנו הרב יחיאל זכרוננו לברכה לקרימינטשאק שהיה שם מחלקת עליו ממתנגדים רשעים, וצערנו אותו מאד כמובן מדברי רבנו זכרוננו לברכה בעצמו באגרת זו:

בעזרת השם יום ב' פרשת בקקותי.

לאהובי אחי חביבי וידידי הרבני המפלא ומפלג חכם השלם

מורנו יחיאל צבי נרו יאיר ויופיע:

הִגִּיעַנִי מִכְתָּבוֹ פֶּה זֶאֱסֻלָּאב וְהָיָה לִי צֶעֶר גָּדוֹל מִזֶּה אֵיךְ מָלְאוּ
לָבָם הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה, וְהֵעִזוּ פְּנִיָהֶם כָּל כֶּף נִגְדָה וְתַמָּה
אֲנִי אֵיךְ לֹא נִמְצָא טוֹב לְעַמַּת רָע לְעַמֵּד כְּנִגְדָם לְבַעַר הָרָע.

אֶהוּבִי אָחִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי אֵל תִּירָא וְאֵל תִּחַת מִפְּנֵיהֶם רַק חֶזֶק
וְאַמִּץ בְּתוֹרָה וּבִירְאַת הַשֵּׁם כָּל הַיּוֹם, כַּמְדַּבֵּר בֵּין שְׁנֵינוּ, וְזִכּוֹת
אֲבוֹתֶיךָ מְסִיעֶתְךָ כִּי כָל זֶה לְגִידֵל אֹתְךָ וּלְהַרְבּוֹת כְּבוֹדְךָ וּלְגִידֵל
שְׂכָלְךָ כִּי כִּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכָל מִינֵי זִרְעוֹנִים לָבוֹא לְתַכְלִית גְּדוּלָם
אֲלֹא עַד שְׁנוֹתַנִּין מִתְחַלָּה הַגִּרְעִין בְּעֶפֶר וְאַחֲרֵיכֶן הַגִּרְעִין
נִתְּבַלָּה וְאַחַר בְּלוֹתוֹ יִפְרַח וְיִצְיֵן וְנַעֲשֶׂה אֵילָן גָּדוֹל, כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמִּשְׁפִּילִין אֹתְךָ עַד עֶפֶר, עַל-יְדֵי-זֶה תִתְגַּדֵּל וְתִצְיֵן
וְתִפְרַח בְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי יוֹדְעֵין אֱלֹהֵי הַרְשָׁעִים מִזֶּה, בּוֹדְאֵי לֹא הָיוּ
מִבְּזִין אֹתְךָ כִּי כָל כּוֹנְנֵתָם לְרָע.

וּמִהוֹדְעָנָא לְמַעֲלָתוֹ כִּי בְדַעְתִּי לִישֵׁב בְּכָאן קְהֵלֵת קִדְשׁ זֶאֱסֻלָּאב
לְעַרְךָ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְאַחֲרֵיכֶן אֲדַעָה אֵיךְ לְפָנֹת. וּמִהוֹדְעָנָא,
שְׁזוֹנָתִי מִתְחַלָּה הָיָה לָּהּ שְׁנוֹי, וְעַכְשָׁו נִתְּהַפֵּךְ וְהוֹלֵךְ וּמִתְמַעֵט
כְּחָה בְּכָל יוֹם. וְהַהוֹצָאָה בְּכָאן מְרַבָּה, כִּי הָיוּ לִי הוֹצָאוֹת בְּכָאן
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֲדָמִים. וְתוֹ לֹא מִיַּדִּי, רַק חַיִּים.

מִנְּאֵי אָחִיךָ אוֹהֵב נַפְשֶׁךָ, הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹם תּוֹרָתְךָ וּמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ
מִמֶּנּוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת וְלִרְאוֹתוֹ בְּחַיִּים וְשְׁלוֹם נַחֲמָן בֶּן מוֹרְנוֹ הַרַב
שְׂמַחָה יִשְׁמְרֶהוּ צוּרוֹ וַיְחַיֶּהוּ:

זוֹנָתִי פּוֹרְסֵת בְּשְׁלוֹם זוֹנָתוֹ, בְּתֵי מְרִים פּוֹרְסֵת בְּשְׁלוֹם כְּלָכֶם.
וְלִפְרָם בְּשְׁלוֹם תּוֹמְכֵיו הַנְּלוּיִם אֱלֵיו, חֶזְקוּ וְאַמְצוּ כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לְפַעֲלַתְכֶם בְּזֶה וּבְבֹא נַחֲמָן הַנַּ"ל, [עַד כָּאן הָעֵתָק אֹת בָּאוֹת
מִגּוֹף כְּתִיבַת רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֶצְמוֹ].

חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבוֹר

חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבוֹר מִזֶּה מִקֻּוּהָ שֶׁדָּוִד מְסַפֵּר רַבְּנוּ יְהִיָּה תִיקוּן לְכַלֵּי
חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבוֹר עִי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחָה" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִיקוּן הַמִּידוֹת

קסו (טז) הַעֲתִקָה אֹת בְּאוֹת מֵאֲנָת כְּתִיבֵת יַד רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה בְּעֶצְמוֹ שְׁפָתַי לְכָלֵל אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵת שֶׁיֵּשֵׁב בְּזֹאֵס־לֵאב
בְּשַׁנַּת תַּקַּס"ז:

מֵהוֹדְעָנָא לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כִּי קִצְתִּי בִישִׁיבֵת בְּרֶסֶלַב מִגְּדֹל
הַצָּרוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת דְּעָדוֹ עָלַי, וְעַכְשָׁיו אֵהְיָה מִתְהַלֵּךְ מֵאֵהֶל אֶל
אֵהֶל וְלֹא לְהִשְׁתַּקֵּעַ אֶלְאָ לְגוֹר. בְּכֵן שְׁאַלְתִּי וּבִקְשָׁתִי מִכֶּם שְׁלֹא
יְהִיָּה לְרִיק יְגִיעֵי שִׁינְעָתִי עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְשִׁמְתִּי אֶת נַפְשִׁי
בְּכַפִּי בְּשִׁבִיל טוֹבֵת נַפְשִׁיכֶם. ד' הַצְדִּיק וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי וּמַעֲשֵׂי
נְרָמוֹ לִי הַיְסוּרִים וּמִיתַת הַבָּנִים הַמְסֻלָּאִים, וְהַמְחַלְקַת
וְהַקְטָרוּגִים. אֶפְעַל־פִּי־כֵן יִדְעָתִי גַם יִדְעָתִי שְׁגַם הָעֶסֶק שְׁעַסְקָתִי
עִמָּכֶם לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִשְׁנֵי הַס"מ עַל כָּל אֵלֶּה עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ
חֶרֶק עָלַי.

בְּכֵן אֶהוּבֵי אַחֵי וְרַעֵי, חֶזְקוֹ וְאַמְצוֹ בִּירְאַת הַשֵּׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
לְפִי כַחוֹ וּבְחִינָתוֹ וְלֹא יְהִיָּה לְרִיק יְגִיעֵי, וְשִׁמְרוּ תוֹרַת מִשָּׁה עֶבֶד
הַשֵּׁם כַּאֲשֶׁר לְמִדְתֵי אֶתְכֶם. וְתִדְעוּ שְׁאַפְעַל־פִּי שְׁאַנִּי רְחוּק עַכְשָׁיו
מִכֶּם אֵין זֶה כִּי אִם רְחוּק הַגּוֹפּוֹת וְאֵין רְחוּק הַזֵּה חַס וְשְׁלוֹם
בְּנַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי קְרוּבִים אֲנִיחָנוּ.

אֶהוּבֵי אַחֵי וְרַעֵי נָא וְנָא שְׁיִהְיוּ דְבָרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנְנְתִּי קְרוּבִים
אֵלֵיכֶם יוֹמָם וְלַיְלָה. וּמֵהוֹדְעָנָא שְׁעַכְשָׁיו אֲנִי מִתְגּוֹרֵר בְּזֶסֶלַב וּפְהָ
אֵשֵׁב אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם לְעֶרְךָ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים.

הֵלֵא כַּה דְבָרֵי אֶהוּבְכֶם הַכּוֹתֵב בְּדַמְעַ מִגְּדֹל הַשְׂמֻחָה אֲשֶׁר בְּלִבִּי
שְׁהַקְדוּשֵׁי־בְרוּךְ־הוּא נָתַן לִי כַח בְּרוּךְ לְשִׂאת עַל הַיְסוּרִים
וְהַטְלָטוּלִים כְּאֵלוֹ, נַחֲמֵן בֵּן מוֹרְנוּ הָרַב שְׂמֻחָה יִשְׁמְרֵהוּ צוּרוֹ
וַיְחִיֵּהוּ.

מֵהוֹדְעָנָא שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת בְּלֹא עֶסֶק רְפוּאוֹת

גשמיזת נחמן הנ"ל:

עד כאן העתק אות באות:

גם צריכין לחפש עוד אחר אנרת שכתב להכלל מזסלב, שכתב שם לנו שיזכר כל אחד ואחד איך מצאתי אתכם בבואי לברסלב וכמה טובות עשה עמנו עם כל אחד ואחד והוציא אותנו מבין שני הס"מ וכו'. וכתב שם ואם ירצה השם כשאשוב לאיתני אקוה להשם שתוכלו עוד לקבל מאתי. ובסוף סים שם להתפלל עבורו ועקר בקשתו שיזכה לחזות בנעם השם ולבקר בהיכלו וכו'. ואותו האנרת נכתב קדם האנרת המעתק לעיל כי אז היה לו מחוש וחולאת גדול בזסלב וכתב האנרת הנ"ל שלא העתק עדין ובקש מאד שנתפלל עבורו, ואחר כך שב לאיתנו ואז כתב שנית האנרת הנ"ל המעתק לעיל. ובבואו לביתו אמר שאנו פעלנו בתפלתנו ששב לאיתנו בזסלב מהחולאת הנ"ל, אך אחר כך נפטר אשתו באותו הקיץ בזסלב, ואחר כך נשתדך מבראד ואחר כך בא לו החולאת של ההוסט הקשה, ואז הזהיר אותנו מאד להתפלל הרבה עבורו, אבל בעוונותינו הרבים גברו ארואלים וכו' ונסתלק אחר שלש שנים מעת שהגיע לו חולאת ההוסט, ואמר שגם אלו השלש שנים היה חי בגם וכו' ובכל זה יש כמה מעשיות לספר מלבד הנעלם מאתנו בלי שעור:

סדר האלף-בית הימני:

עט. אינך זקוק ליסר תלמידך ולסלקו מלפניך, כשאינו רוצה לילך בדרך הישר, אלא תקרבהו, כי זה טובת שאר התלמידים, וסופו לתת לב. פ. לפעמים אדם מת קדם זמנו על ידי תרעמת צדיק. פא. יכול להיות שיהיה אדם צדיק גדול, אף על פי שלא למד הרבה. פז. מי שאינו מאמין בדברי הצדיקים, ראוי לענש,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזַע לְאָמַר מִזֶּה רִנִּיתָ דִּצְיָרָא לְעַד לְאֲנִי מִקֻּוּהָ שִׁדְדָא לְאֶחָד מִסְפְּרֵי רַבְנָנָא יְהִי תִיקוּן לְכַלּוּם
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָא" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

כָּל־שֶׁכֶן מְלַגֵּל. פג. כְּשֶׁאֶחָד בָּא לְקָרֵב אֶת עֵצְמוֹ לְצַדִּיק, מֵתָר לוֹ לְהַרְחִיקוֹ, כְּשֶׁשׂוֹאֵל קְשִׁיּוֹת שְׂאִינוֹ צָרִיד. פד. כְּשֶׁהַצַּדִּיק אוֹמֵר תּוֹרָה לְעָם, מֵתָר לוֹ לְחַבֵּב תּוֹרָתוֹ בְּעֵינֵיהֶם קָדָם שְׂיֵאמֵר. פה. אֲפֹלוֹ זֹוּג רֵאשׁוֹן מִתְּהַפֵּךְ בְּתַפְלָה. פו. בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּל הַרוֹצֵה לְקָרֵב אֶת עֵצְמוֹ מִקָּרֵב, אֲבָל בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין מִקָּרְבִין אֲלֵא הַמִּקָּרְבִין מִכְּבָר. פז. צַדִּיק שֶׁקָּרֵב אֶת הָאָדָם, וְהָאָדָם הַזֶּה לֹא רָצָה לְקָרֵב אֶת עֵצְמוֹ, מֵתָר לוֹ לְדַחֹת בְּיָדָיו. פח. הַצַּדִּיק יָכוֹל לַעֲנֹשׁ אֶת הָאָדָם בְּמִיתָה, אֲפֹלוֹ עַל־יְדֵי חֲלִישׁוֹת דַּעְתּוֹ, אֲפֹלוֹ בְּטָעוֹת. פט. דְּבָרִים שֶׁאֵתָה שׁוֹמֵעַ מִפִּי הַצַּדִּיק, הֵם מוֹעִילִים יוֹתֵר, מִמָּה שֶׁאֵתָה לֹמֵד בְּסִפְרִים. כ. אָדָם מִבֵּין יוֹתֵר, כְּשֶׁרוֹאֶה פְּנֵי הַמַּדְבֵּר. כא. עַל־יְדֵי דְבֹר קַל שֶׁל הַצַּדִּיק נִפְתָּח אוֹר גָּדוֹל, אִזּוּ בְּנִקְל לְבַנְי־אָדָם לְהַשִּׁיג חֲכָמוֹת רָמוֹת. כב. מִי שְׂאִינוֹ נוֹהֵג כְּשׁוֹרָה, מֵתָר לְהַשְׁתַּעֲבֵד בּוֹ. כג. לְפַעֲמִים הַצַּדִּיק מְנַשֵּׂא אֶת הָאָדָם וְאַחֵר כָּךְ מִשְׁפִּילוֹ וְזֶה לְטוֹבַת הָאִישׁ. כד. יֵשׁ צַדִּיק נִקְרָא טוֹב, וְיֵשׁ צַדִּיק שְׂאִינוֹ נִקְרָא טוֹב, וְיֵשׁ רָשָׁע רָע, וְיֵשׁ רָשָׁע שְׂאִינוֹ רָע. כה. גְּנָאִי הוּא וְשִׁפְלוֹת לְדוֹר, שֶׁכְּפוּפִין לָזָה שְׂאִין לוֹ מִי שִׁיעֲשֶׂה מְלֹאכֶתוֹ. כו. לְלַמֵּד לְאַחֵרִים עֲדִיף מִמַּעֲשֶׂה. כז. יֵשׁ לְהִזְהָר מִלְּהִרְאוֹת חֲסִידוֹת לְפָנֵי גְּדוֹלִים. כח. מֵהוֹת הָאָדָם נִכָּר עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ; כְּשֶׁרוֹאִין לְמִי הוּא מִקָּרֵב. כט. הַצַּדִּיק – אֵל יִסְכֵּן עֵצְמוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּעֵצְמוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה הוּא מְסֻכָּן, אֲלֵא יִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ צַדִּיק אַחֵר. ק. הַצַּדִּיק יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהַתְּפַלֵּל עַל אָדָם, שִׁיִּנְצֵל מִחַטָּאִים קֹא. הַצַּדִּיק הוּא הַצֵּלִים־אֱלֹקִים שֶׁל הַדּוֹר. קב. הַצַּדִּיק הוּא סוֹבֵל לְסוֹבְלָיו בְּעַת צָרָתָם. קג. יָכוֹל אָדָם שִׁיְהִיָּה צַדִּיק, אֲף־עַל־פִּי שְׂאִין לוֹ בְּטָחוֹן בְּשִׁלְמוֹת.

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

עט מה שפשאדם מתחיל לכנס בעבודת השם ולהתקרב לצדיק האמת באים עליו הרהורים ובלבולים גדולים זה כמו למשל כלי מים שמתחלה נראה כאלו המים צלולים ואחר כך כששופתין ומעמידין המים אצל האש ומתחיל להתבשל, אזי מתבלבל המים ומעלה הרתיחה כל הפסלת שהיה במים ועולה כל הפסלת למעלה וצריך שייעמד אחד להסיר חלאת הפסלת המים בכל פעם ומתחלה נדמה כאלו המים צלולים לגמרי ואחר כך נראה הפסלת שבמים העולה בכל פעם למעלה ואזי כשמסירין בכל פעם חלאת הפסלת המים אזי אחר כך נשארין המים צלולים וזבים באמת כראוי כמו כן ממש קדם שמתחיל האדם לכנס בעבודת ה' אזי הטוב והרע מערבין בו ומחמת שהם מערבים מאד אין נראה הפסלת והרע שבו כלל, כי הם מערבים יחד לגמרי הרע עם הטוב אך אחר כך כשמתחיל לכנס בעבודת השם ומתקרב לצדיק האמת אזי מתחיל להזדבב ולהתברר, ואזי עולה הפסלת והרע בכל פעם למעלה כמשל הנזכר לעיל וצריך שייעמד אחד שיסיר ממנו חלאתו ופסלתו בכל פעם ואזי ישאר אחר כך זך וצלול לגמרי באמת כראוי היתה אפשר להוציא הפסלת והרפש מיד מהאנשים שהיו בגשמיות מתחלה ונתקרבו להשם יתברך אך מה יהיה, אם יהיה מוציא הרפש יוציא הרפש עם המח מאחר שמערב הכל יחד על-כן ההכרח להיות מתון עד שיזדבב מעט מעט:

פ בני אדם יש להם כח למנע ולהסית את האדם לרחקו מעבודת הבורא ומצדיקי אמת יותר מן היצר הרע כי היצר הרע אין לו יכולת רק כפי כחו כפי בחינת היצר הרע מאיזה העולם שהוא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲסֵב — צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִימָה לְ"צֶדֶק צִנְיָ מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה צִמְרָה מִסְפְּרֵי רִבְצֵנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" —
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

אֲבָל הָאָדָם הוּא כָּלִיּוֹת, שְׂכָלוֹל מְכָל הָעוֹלָמוֹת וְעַל־כֵּן מְנִיעוֹת
שֶׁל בְּנֵי אָדָם הֵם יוֹתֵר מִמְּנִיעוֹת הַיֵּצֶר הָרָע:

פֶּא בְּנֵי אָדָם הֵם מוֹנְעִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְדַע, אִם הָיָה הָאָדָם לְבִדּוֹ
וְלֹא הָיָה אֶצְלוֹ בְּנֵי אָדָם אַחֲרֵים לְמַנְעוֹ אֶף־עַל־פִּי שְׁגִם אִזּוּ הָיוּ
בָּאִים עַל הָאָדָם כָּל הַבְּלָבוֹלִים וְכָל הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְכָל
הַמְּנִיעוֹת, אֶף־עַל־פִּי־כֵן בּוֹדָאי הָיָה מִטָּה עֲצָמוּ לְדָרֶךְ הַחַיִּים כִּי
סוֹף כָּל סוֹף הָיָה מִטָּה תָּמִיד לְדָרֶךְ הָאֱמֶת וְאִפְלוּ אִם הָיָה עוֹבֵר
עֲבָרָה חֵם וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֶף־עַל־פִּי־כֵן בּוֹדָאי הָיָה מִתְּחַרֵּט
חֲרָטָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּכָל פְּעַם וְסוֹף כָּל דְּבָר הָיָה נִשְׁאָר אֶצֶל הָאֱמֶת
אֲבָל כְּשֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם הַמְּבַלְבְּלִים, דְּהִינּוּ כְּשֶׁהָאָדָם מִתְּחַבֵּר חֵם
וְשָׁלוֹם, לְאִיזָה חֲכָמִים בְּדַעְתָּם שֵׁישׁ לָהֶם אִיזָה יְדִיעָה בַּחֲקִירָה
וּפִילוֹסוֹפִיָּא אִזּוּ לְכַת לְצִים וְהֵם הַחֲכָמוֹת הַנְּהוּגִים עֲכָשׁוּ שְׁעוֹשִׁים
לִיצְנוֹת מִכַּמָּה דְּבָרִים שְׂבִקְדָּשָׁה כִּידוּעַ הֵיטֵב לְמִי שְׂבִקִי בַּחֲכָמוֹת
וְלִיצְנוֹת אֱלוֹ, זֹאת הַמְּנִיעָה וְהַבְּלָבוֹל הוּא גָּרוּעַ מֵהַכֹּל כִּי אֱלוֹ
הַחֲכָמוֹת הֵם מְבַלְבְּלִים וּמוֹנְעִים בְּיוֹתֵר כִּי כָּל דְּרָכָיו נַעֲשִׂין לוֹ
מִיִּשׁוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי הַחֲכָמוֹת הֵן שֶׁל פִּילוֹסוֹפִיָּא שְׁזֹאת
הַחֲכָמָה מְזַקֶּת בּוֹדָאי מְאֹד מְאֹד כְּמִבְּאָר לְעִיל (לְעִיל ה) וְכֵן
הַחֲכָמוֹת וְהַלִּיצְנוֹת הַנִּ"ל שֶׁל אֲנָשִׁים הַנִּדְמִין כְּכִשְׂרִים הִיא מְזַקֶּת
גַּם־כֵּן מְאֹד מְאֹד כִּי בְּאֱמֶת הַכֹּל אֶחָד כִּי הַחֲכָמוֹת וְהַלִּיצְנוֹת
שְׂלָהֶם הִיא מִמָּשׁ כְּמוֹ הַכְּפִירוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִיָּא וּבְאֱמֶת, גָּרוּעַ
יוֹתֵר הַחֲכָמוֹת וְהַלִּיצְנוֹת שְׂלָהֶם מִחֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא כִּי מִחֲכָמַת
הַפִּילוֹסוֹפִיָּא הַכֹּל בּוֹרְחִים, כִּי רַב יִשְׂרָאֵל הֵם בּוֹרְחִים מְאֹד
מִפִּילוֹסוֹפִיָּא מִחֲכָמַת שְׂהֵם יוֹדְעִים שְׂפִילוֹסוֹפִיָּא מְזַקֶּת מְאֹד
וּמוֹרְדָת אֶת הָאָדָם לְשִׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן אֲבָל
זֹאת הַלִּיצְנוֹת וְהַחֲכָמוֹת הַנִּ"ל אִין הָאָדָם בּוֹרַח מֵהֶם כָּל־כָּךְ מֵאַחַר

שִׁיּוּצָאִין מִפִּי אַנְשֵׁים הַנֶּרְאִין כְּהַגּוֹנִים וּמִלְבִּישֵׁין הַכֹּל בְּדַרְכֵי אֱמֶת
 כְּאֵלוֹ הָאֱמֶת עִמָּהֶם עַל־כֵּן אֵין הָאָדָם בּוֹרַח מֵהֶם כָּל־כָּף וְהֵם
 מִזִּיקִים וּמְבַלְבְּלִים וּמוֹנְעִים אֶת הָאָדָם מְאֹד מְאֹד מֵעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא
 יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמֶת אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לֵילָךְ בְּדַרְךְ אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ וְלִהְיוֹת תָּם
 וַיִּשָּׂר יֵרָא אֱלֹקִים וְסָר מֵרַע בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ח) על יין שבתוך המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו אפילו הסיבו
 יחד: הגה דלא יכולין לענות אמן (טור) משום דחיישינן שמא יקדים
 קנה לזושט: הגה ויש אומרים דאם אמר להם סברי רבותי וישמעו ויכוונו
 לברכה ולא יאכלו אז ויענו אמן אחד מברך לכולם וכן נוהגין (הגהת מ"י פ"ז
 מהלכות ברכות ומרדכי ס"פ כיצד מברכין וטור בשם רש"י) ויאמר סברי רבותי ר"ל
 סוברים אתם לצאת בברכה זו ולא יאמר ברשות רבותי וכן כ"מ שמברכין
 על היין משום ברכת היין שבתוך הסעודה א"א ברשות אלא סברי מטעם
 שנתבאר (בית יוסף סימן קפ"ז בשם שבולי הלקט):

סימן קעה (א) הביאו להם יין אחר אינו מברך בפה"ג אבל
 מברך עליו הטוב והמטיב: הגה אע"ג שאין לו עוד מן
 הראשון (ב"י) ולא דוקא הביאו להם מחדש אלא ה"ה אם היה להם
 מתחלה שתי יינות מברכין על הב' הטוב והמטיב: הגה ודוקא שלא
 היו לפניו יחד כשבירך בפה"ג אבל היו ביחד א"צ לברך אלא בפה"ג כמו
 שיתבאר סעיף ג' (ד"ע להשוות הטור עם מרדכי פ' הרואה) (ב"י): **(ב)** מברכין
 הטוב והמטיב על כל שינוי יין מן הסתם אפילו אינו יודע שהשני
 משובח מהראשון כל שאינו יודע שהוא גרוע ממנו: הגה ואין חילוק
 בין שניהם חדשים או א' חדש וא' ישן (ב"י בשם תוס' פרק הרואה וטור ותרומת
 הדשן סימן ל"ד) ואפילו שתה ממנו תוך שלשים יום. י"א דאם שתה תחלה יין
 אדום והביאו לו יין לבן אע"פ שהוא יותר גרוע מברך הטוב והמטיב לפי

שהוא בריא לגוף יותר מן האדום (מרדכי פרק ערבי פסחים): (ג) הביאו לו יין רע ויין טוב כאחד יברך מיד בפה"ג על הטוב ופוטר את הרע ולא יברך על הרע תחלה בפה"ג כדי לברך אחריו הטוב והמטיב כי לעולם יש לברך על העיקר ועל החביב תחלה: (ד) אין לברך הטוב והמטיב אא"כ יש אחר עמו דהכי משמע הטוב לו והמטיב לחבירו והוא הדין אם אשתו ובניו עמו אבל אם הוא יחידי לא: (ה) אם רבים מסובים בסעודה כל אחד מברך לעצמו הטוב והמטיב ולא יברך אחד לכלם דחיישינן שמא יקדימו קנה לושט כשיענו אמין: הגה אבל היו מסובים לשתות בלא אכילה אחד מברך לכולם (ועיין לעיל סוף סימן קע"ד): (ו) יין של שתי חביות והכל ממין אחד אם בתוך מ' יום לבצירתו שמוהו בשני כלים חשיבי כשני מינים ומברכין עליו הטוב והמטיב ואם לאחר ארבעים יום חלקוהו אין מברכין עליו הואיל והכל ממין אחד:

סימן קעו (א) ברך על הפת פוטר את הפרפרת דהיינו פירורי פת דק דק שדיבקם עם מרק או דבש ברך על הפרפרת לא פטר את הפת: הגה בירך על הפרפרת פוטר מעשה קדרה שהוא דייסא וכיוצא בו וכן אם בירך על מעשה קדרה פוטר את הפרפרת (גמרא פרק כיצד מברכין ורמב"ם בפירוש המשנה):

סימן קעז (א) דברים הבאים בתוך הסעודה אם הם דברים הבאים מחמת הסעודה דהיינו דברים שדרך לקבוע סעודה עליהם ללפת בהם את הפת כגון בשר ודגים וביצים וירקות וגבינה ודייסא ומיני מלוחים אפילו אוכלם בלא פת אין טעונין ברכה לפניהם דברכת המוציא פוטרתן ולא לאחריהם דברכת המזון פוטרתן ואם הם דברים הבאים שלא מחמת הסעודה דהיינו שאין דרך לקבוע סעודה עליהם ללפת בהם את

הפת כגון תאנים וענבים וכל מיני פירות (ועיין לעיל סימן קס"ח סעיף אם אוכל אותם בלא פת טעונין ברכה לפניהם דברכת המוציא אינה פוטרתן דלאו מעיקר סעודה הם ואינם טעונים ברכה לאחריהם דכיון שבאו בתוך הסעודה בהמ"ז פוטרתם ואם בתחלת אכילתו אכל הפירות (עם הפת) ובסוף אכל עמהם פת אפילו אם בינתים אכל מהם בלא פת אינם טעונים ברכה אף לפניהם:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תפט: על כן חוים וְחַמַּל עָלַי, וְאֵל תִּסְתַּר פָּנַי מִמֶּנִּי, אֲפִלוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַלָּלוּ הַמְּגֻנִים מְאֹד, "גַּם שָׁם יָדָךְ תִּנְחַנֵּי וְתִאֲחַזְנֵי יְמִינֶךָ" מְלֵא רַחֲמִים, "מַעֲשֵׂי יָדְךָ אֵל תִּרְפֶּה", אֲחֹז בִּי וְהוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִכָּל אֵלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת הַשְּׁפָלִים וְהַמְּגֻנִים וְתַעֲזֹרְנִי לְבִקֵּשׁ אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שָׁאַנִּי שָׁם וְאַזְכֶּה לְקַיִם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וּבִקְשׁוּתָם מִשָּׁם אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ וּמָצְאתָ כִּי תִדְרָשְׁנֻהוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ" וְתִהְיֶה נִמְצָא עָמִי תָּמִיד בְּכָל עֵת, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ אֵף עַל פִּי שָׁאַנִּי זֹכֶה לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כָּרְאוּי וְתִקַּיִם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "נִדְרָשְׁתִּי לֵלֵא שָׁאֵלוּ, נִמְצְאתִי לֵלֵא בִקְשֵׁנִי, אָמַרְתִּי הֲנִנִּי הֲנִנִּי אֵל־גּוֹי לֹא־קָרָא בְשִׁמִּי שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי פִרְשֵׁתִי יָדַי כָּל הַיּוֹם נִפְשִׂי בְּאָרֶץ עֵיפָה לָךְ סָלָה, אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֵת עֵינַי הִישָׁבִי בְּשָׁמַיִם, חָנְנוּ ה' חָנְנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז כִּי שָׁחָה לְעַפָּר נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ דְבַקָּה לְעַפָּר נַפְשִׂי חֲיִנִּי כַּדְבָּרֶיךָ קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ, וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי אֲדָנִי תִשׁוּעָתִי" וּמִהֵר לְחַלְצֵנִי וְלִהְיוֹצִיאֵנִי מִכָּל אֵלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנִים וְהַמְּטַנְפִים וְהַנְּמוֹכִים וְהַמְּגֻשָּׁמִים מְאֹד "אֵל תִּבְלַעְנִי מְצוּלָה וְאֵל תִּאֲטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ" וּמִהֵר לְגַאֲלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְלִהְיוֹצִיאֵנִי וְלִהְעֲלוֹתְנִי וּלְטַהַרְנִי מִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ עַל יְדֵי כָּל הַחַטָּאִים וְהָעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשׁוֹגֵג

וּבְמִזִּיד בְּאֲנָם וּבְרָצוֹן:

תֵּצֵא: חוּם וְחַמְלָה עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כֶּחַ וּגְבוּרָה דְקִדְשָׁה מִן הַכַּח
 וְהַגְּבוּרָה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם אֲשֶׁר זָכוּ לְכַף אֶת יִצְרָם, אֲשֶׁר
 הֵם דּוֹמִים לְמֵלֶכֶת ה' צְבָאוֹת מִמָּשׁ וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אֵין
 מִסְפָּר, וְכִבְּשׁוּ אֶת תְּאֵוֹתָם, וְכָפוּ אֶת יִצְרָם תַּחְתָּם, עַד אֲשֶׁר שָׁבְרוּ
 וּבִטְלוּ אֶת יִצְרָם לְגִמְרֵי וּזְכוּ לְהִתְדַבֵּק בָּךְ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה
 וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו וּבְזִכּוֹתָם וְכַחֵם הַגָּדוֹל נִשְׁעַנְתִּי,
 שְׁתַּחֲסֵם וְתַחְמַל עָלַי בְּזִכּוֹתָם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִכַּחֵם וּגְבוּרָתָם,
 וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֵזְכָּה גַם כֵּן לְכַף וּלְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל אֶת יִצְרֵי הָרָע,
 שְׂאֵזְכָּה לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאֵוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת לְגִמְרֵי, וְלֹא
 יִשָּׂאֵר בִּי שׁוּם רָע כִּלְלִל וְאֵזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם וְתַעֲזֹרְנִי שֶׁהָרָע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי יִפֹּל וְיִתְבַּטֵּל לְגִמְרֵי וְהַטּוֹב
 וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר בִּי וּבְמַדּוֹתַי, הַכֹּל יִתְבַּרֵר וְיִתְגַּלֶּה
 וְיִתּוּסַף עָלָיו אֹזֶר רַב מְלֻעָלָא, עַד שְׂאֵזְכָּה לְגַלוֹת וּלְהֵאִיר כָּל הַטּוֹב
 שְׁבִי וְתִזְכְּנִי לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, עַד שְׂאֵזְכָּה
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בָּךְ וּבְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת
 וּבְתַמִּימוֹת וְתַפְתַּח לִי אֹזֶר הַדַּעַת שְׂאֵזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְדַבֵּק
 בָּךְ תָּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וְתַמְעֵט הַצְּמִצּוּמִים וְהַלְבוּשִׁים
 וְהַמְסָכִים הַמְבְּדִילִים, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּלִי צְמִצּוּמִים
 וְהַלְבוּשִׁים רַבִּים, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוּלָה וּבְהַתְגַּלוֹת
 הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תֵּצֵא: אָנָּה ה' רַחֲמָן מָלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, גּוֹאֵל חָזֵק, חוֹשֵׁב
 מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּךָ נִדָּח, עֹמֵד עַל יְמִינִי וְסִמְכְּנִי וְעֹזְרִנִּי
 וְהוֹשִׁיעַנִי שְׂאֵזְכָּה לְכַף אֶת יִצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ וְאֵזְכָּה לְשִׁבֵר

וְלִבְטֹל כָּל הַתְּאַוּת וְכָל הַמַּדּוּת רְעוּת שְׁנַתְּאֲחִזּוּ בִּי וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה לַיְמֵי טוֹב, וְאַזְכֶּה לְהַגְבִּיר הַיְמֵי טוֹב עַל הַיְמֵי רָע, לְהַכְנִיעַ וְלְהַשְׁפִּיל וְלְשַׁבֵּר וְלִבְטֹל כָּל הַיְמֵי רָע תַּחַת הַיְמֵי טוֹב וְאַזְכֶּה לְהַבִּין וְלִרְאוֹת וְלִמְצֹא וְלַגְלוֹת הַטּוֹב הַמְּלַבֵּשׁ בַּיְמֵי רָע, וְלִבְרַר הַטּוֹב מִן הָרָע וְתַחֲמוֹם וְתַחֲמַל עָלַי מֵעַתָּה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד מִיְמֵי רָע שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוֹם כַּח לְהַתְּגַבֵּר עָלַי חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי בַּעֲזוֹנוֹתַי כָּבֵר עָבְרוּ עָלַי יְמֵי רָע הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדֵּי, עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל" חוֹם וְחֲמַל עָלַי מֵעַתָּה וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵנִי וּפְדֵה נַפְשִׁי מִן הַיְמֵי רָע וְעֲזֹרֵנִי וְזַכְּנִי לְשַׁבֵּר וְלְהַכְנִיעַ וְלִבְטֹל כָּל הַיְמֵי רָע תַּחַת הַיְמֵי טוֹב וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רָע, מִכָּל מַכְשׁוֹל עֶזְרָה, וּמִכָּל הַתְּאַוּת וּמַדּוּת רְעוּת וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בַּמִּתָּר לִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְאַזְכֶּה מֵעַתָּה שְׂיִהְיוּ כָּל יְמֵי טוֹבִים, וְאַבְלָה יְמֵי בַטּוֹב הָאֵמֶתִי, וְשָׁנוֹתַי בְּנֵעָם הָעֲלִיזוֹן, שְׂאֲזַכֶּה לְעֶסֶק כָּל יְמֵי בַּעֲבוּדְתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ בְּאֵמֶת, וְלְהַתְּדַבֵּק וְלְהַכְּלִל בְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "סוּר מִרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ" וְאַזְכֶּה לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לִי שְׁלוֹם בְּמַדּוּתַי וּבְמֵאוּרְעוּתַי, שְׁתָּמִיד אֶמְצֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל אָדָם וְתִזְכְּנִי תָּמִיד שְׂאֵהֶיָה רוּדֵף שְׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְדוֹלָה וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאֵהֶיָה בְּכָל הָעוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם
שְׁבַשְׁמִים: